

beklager, at det ærede Medlem, der jo er Fører fra radikal Side paa Husmandslovgivningens Omraade, tog saa køligt paa de Resolutioner, der er vedtagne af Udstykningsforeningerne, thi jeg mener, at det Spørgsmaal maa overvejes meget nøje saavel af Tinget som af den højtærede Landbrugsminister. Dette, at Udstykningsforeningerne selv mener at kunne nøjes med 10 000 Kr. til Bygningerne, og at Staten maa bruge ikke saa lidt mere, turde dog være et Fingerpeg i Retning af, at de kan gøre det billigere end andre. Jeg skal blot minde om, at i Aalborg Amt har man drevet mange af Gaardene et Aars Tid, skaffet en hel Del af Materialerne selv, gjort en hel Del af Arbejdet selv, og gjort dette paa en anden Maade, end man kan, naar man køber 20, 30, maaske 100 Tønder Land fra en stor Gaard. Jeg vil slutte med at sige til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der talte, skal vi sige, meget selsikkert, at jeg vil haabe, hans Dom om Udstykningsforeningerne ikke skal være en Højesteretsdom, der ikke kan omstødes, men kun en Landsretsdom, der kan omstødes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Lillelund, at naar han taler om Højesteret og Udstykningsforeningerne, har han enten misforstaaet mine Udtalelser, eller ogsaa fører han Diskussionen ind paa et Spor, som man undertiden maa ind paa, naar man ikke øjner noget Maal forude. Sagen er nemlig den, at jeg underkendte ikke Udstykningsforeningernes Arbejde. Jeg gjorde opmærksom paa, at ved den fjerde Lov skabtes der en Mulighed for Udstykningsforeningernes Arbejde som aldrig før ved at kunne opkøbe Jord; de vidste, hvad de kunde realisere det til dem solgte Areal til, de kunde handle om Gaardene, om Bygningerne til Nedrivning, om Besættningerne o. s. v. De kendte nemlig de Linier, der var at følge, de kendte de Priser, der gjaldt. Der var altsaa Plads for deres Initiativ som aldrig før. Før, medens Jordpriserne var rimelige, var Forholdene anderledes, da gjorde Udstykningsforeningerne et overordentlig dygtigt Arbejde. Men vi har dem ogsaa til Medhjælp for Tiden. Hvad angaar Eællesindkøb, Bygningernes Opførelse o. s. v., da søger vi Bistand dertil baade hos „Bedre

Byggeskikkens Arkitekter og hos Repræsentanter for Udstykningsforeningerne. Hvis det er Meningen, at der kun maa laanes privat paa 1ste Prioritet til den Værdi, som Jorden har i Handel og Vandel, og man saa skal nøjes med et Laan paa 10 000 Kr. til at opføre passende Bygninger for, saa paastaar jeg paa det bestemteste, at ligegyldigt hvem der har med det at gøre, er det umuligt at opføre Avlsbygninger og Bolig paa et 10—14 Tdr. Lands Brug til de Priser. Det er fuldkommen umuligt. Og det ærede Medlem gaar fuldstændig udenom Kærnen i denne Sag, nemlig at Udstykningsforeningerne ikke kan yde de enkelte Brugere større Støtte, end vi kan. De maa jo lade dem arbejde selv, det er dog ikke Meningen, at Foreningerne skal lave Foreningsbyggeri. Nej, vi giver dem al den Hjælp, de kan faa, den samme som Udstykningsforeningerne. Derfor er det, jeg paastaar, at det Laan er fuldstændig utilstrækkeligt, hvis det ikke skal forstaaes paa den Maade, at den enkelte maa laane alt, hvad han kan, privat i Jord og Bygninger, og Staten senere skal give ham 10 000 Kr. paa sekundært Pant. Vi kan overveje Spørgsmaalet, jeg anførte kun mine Betæneligheder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lillelund har Ordet for en kort Bemærkning.

Lillelund: Min Bemærkning skal blive meget kort. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sagde, at han ikke underkendte Udstykningsforeningernes Arbejde. Det glæder mig. Men det ærede Medlem underkendte Udstykningsforeningernes Resolution i allerhøjeste Grad. Naar Udstykningsforeningerne stiller en saa beskeden Fordring som den om kun 10 000 Kr. til Bygningerne, og det ikke næst efter en hel Mængde „o. s. v.“ „o. s. v.“, men næst efter Laan af offentlige Midler til Jorden, forekommer det mig, at det vilde være heldigere og rimeligere, om det ærede Medlem tog med lidt mere Forstaaelse derimod i Stedet for i den Grad at stille sig afvisende. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem maa blive noget mere moderat i sine Udtalelser og være med til, ligesom jeg haaber, at Tingets øvrige Medlemmer vil være med til, at overveje dette Spørgsmaal, der viser en Udvej til uden saa store Udgifter som før at skaffe Jord til mange Mennesker, som der ellers ikke kan skaffes Jord til.